

*Въ той день житіе-то на С-го Павлина мило-
стиваго, Епископа Ноланскаго.*

Свѣтый угодниѣ Божій Павлинѣ бѣше
откадѣ-то Аквитанійскы-тѣ страны; въ
свѣтовныя си животѣ, той е былѣ единѣ
отъ свѣтны-тѣ сенаторы въ Римѣ, благо-
честивѣ по вѣрѣ и богобоязливѣ; испърво
имаше спрѣгѣ на имѣ Тарасіѣ, подокна на
него, вѣрна и еднѣправна. Нѣ заѣщо-то нѣ-
маѣ естествомѣ—отъ сѣрдце рожѣ, при-
бираѣ сирачета и сиромашескы дѣца, кои-
то отгладѣвахѣ и са грижаѣхѣ като за
свои, хранѣхѣ гы и възпитѣвахѣ въ страхѣ
Божій, като гы изѣчваѣхѣ на книжно ѣче-
ніе, наставляѣщицѣ гы ѣ ксѣкѣ добродѣтель;
освѣнѣ тоѣ правѣхѣ и дрѣгы добрыны: ми-
лостыниѣ раздаѣхѣ, сиромѣси пригладѣвахѣ,
и най-сѣтнѣ пожелаѣхѣ и сами да кѣдѣтъ
сиромѣси. Зато испродадохѣ дѣ ѣщо имаѣхѣ
иманье, раздадохѣ на оскѣдни, кои-то
имаѣхѣ потрѣбѣ отъ помощь, и останаѣхѣ
да живѣѣтъ въ самопроизволнѣ иишетѣ,
прѣдѣдени на Бога. По едно врѣмѣ, засы-
ромѣшели сѣвсемѣ, нѣмаѣхѣ ниѣщо повече,
освѣнѣ единѣ хлѣбѣ; а нѣкой си просѣкѣ